

[Knud Lind]

derfor er det jo beklageligt, at man fejler dem af bordet, som om det var fuldstændig urealistisk det hele. Jeg er ikke sikker på, at Venstre, når man kommer ud og sludrer i Tolvmandsforeningerne, vil have samme holdning, som når man skal stemme her i dag. Så får det en helt anden forklaring. Man er ligesom bange; når man har stemt for et eller andet, så skal man komme med en undskyldning.

Men jeg vil godt sige til miljøministeren, at jeg forstår det sådan, at CD ønskede fornyet udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandlingen, og Fremskridtspartiet er villig til at drøfte ændringsforslagene og lovforslaget endnu en gang. Vi er godt klar over, at det er ikke alt, man kan få igennem, og derfor er vi villige til at se på de problemer, der er. Også hvis ministeren ønsker at få et meget bredt flertal om loven, er vi villige til at se på de forskellige ting.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu får vi jo lejlighed til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, men jeg må sige, at jeg blev noget forundret over at høre miljøministeren herfra, sådan som jeg forstod hende, stå og sige, at det ændringsforslag, som ministeren ikke har stillet, men som Socialistisk Folkeparti så har stillet, fordi vi syntes, at ændringsforslagets indhold måske var en meget god ting, vil ministeren ikke have, men hun vil alligevel administrere, som om ændringsforslaget indgik.

Se, der er mange ting, man kan. Man kan lovgive ved at lave lovgivningsbestemmelser, og så kan man lovgive gennem bemærkningerne; det får vi altid at vide at vi ikke må. Men ligefrem at lovgive ved det, man siger her fra talerstolen, synes jeg unægtelig ikke er nogen særlig god fremgangsmåde.

Alt dette kan vi afklare i udvalgsarbejdet, men det ville være rart, om ministeren herfra kunne præcisere, hvad hendes udgangspunkt for det kommende udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling vil være.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes ikke, det er her, vi skal stå og udveksle meninger om hinandens henholdsvis

hæderlighed og samarbejdsformer. Jeg skal lade være at underholde folketingsalen med, hvordan jeg føler samarbejdet er forløbet, og blot spørge ministeren, hvor det er i vores ændringsforslag og vores bemærkninger ministeren ikke kan tilslutte sig.

Vi har ikke skrevet – hvis ministeren havde læst det – at der skal laves en generel afdriftsbestemmelse. Det havde jeg personlig gerne ønsket, fordi jeg mener, vi står med et meget stort problem, men det havde vi ikke på noget tidspunkt kunnet få igennem, og vi siger derfor: O.k., vi gør det betinget af tilskudsbestemmelserne.

Ministerens kan spåre sig spørgsmålet om, hvor den store forskel er. Vi tog stille og roligt ministerens ændringsforslag, men det vil vi da gerne trække tilbage. Det for os afgørende er at få en lovpræcisering af denne hjemmel.

Vi havde gerne set en plan for, hvordan det her skal foregå, selvfølgelig dér, hvor der gives tilskud, men hvis det er det, der er anstødsstenen for ministeren, skønt jeg har svært ved at se, hvor styrken i det efterhånden ligger, så lad os dog tage det tilbage. Jeg ved godt, det ikke er et sted at stå og forhandle, men det er snart det eneste sted, jeg kan komme til det, og lad os så foreslå det, hvis ministeren i øvrigt siger, at vi er enige om, hvordan det skal foregå.

Ministerens har stadig væk ikke givet nogen fyldestgørende forklaring på, hvordan en præcisering, der var nødvendig, pludselig ikke var nødvendig, og det bliver også svært bagefter at komme og sige, at noget, der så let er røget ud af en lov, har nogen styrke, hvis der kommer en anden situation. Jeg tvivler ikke om, at ministeren har råstyrke til at tæve hele Dansk Skovforening – det synes jeg alt tyder på at ministeren har – det skal vi nok klare. Men det kunne jo være, der kom en minister, der ikke havde samme råstyrke, og så er der ingen lov hjemmel.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det er vistnok foreløbig det bedste argument, jeg har hørt for, at jeg skal blive, hvor jeg er.

Til fru Margrete Auken vil jeg kun sige, at jeg er ked af det, hvis hun føler, at der ikke har været forhandlet tilstrækkeligt. Jeg har faktisk forsøgt at forhandle. Fru Margrete Auken ved også, at jeg faktisk har taget mange af de ændringsforslag, hun har foreslået, og hun ved også udmærket godt, at det handler om det ene